

III. Item CYPRIANUS de Unitate Ecclesie. [c. an. 256. in Africa.]

Extra Ecclesiam esse probatur, qui pacem cum proximo non habet. Neque enim pacem habere Deum poterat, qui cum fratre pacem per zeli discordiam non habebat...

IV. Item EX OCTAVA SYNODO. [forte ex S. Basilio c. an. 362. in Ponto.]

Murmurantes à fratrum unitate alieni efficiuntur.

Alienus sit à fratrurn unitate, qui murmurat & opus murmurantis incurrat, de qua Apostolus dicit: Neque murmuraveritis, sicut quidam murmuraverunt...

Corr. Rom. In Libello B. Basilii de Institutis Monachorum Rufino interprete (qui nuper Colonia cum Regula B. Benedicti est impressus) c. 42. in ultima Responsione habetur prima pars hujus capituli usque ad vers. abiciatur...

V. Item EX EODEM. [forte ex Conc. Agathensi an. 506. in Gallia.]

Corripiantur, qui rixas, & contentiones amant.

Si quis Monachus h a contentiones, vel rixas amaverit, vel manifestum convicium fratri intulerit, iuxta arbitrium Rectoris, modicum peccati, daturus expiatur penitentia...

Corr. Rom. a Si quis Monachus. Hanc priorem partem Burchardus, & Ivo citant ex Concilio Agathensi, in quo etiam habetur ex codice librorum sexdecim, lib. 5. c. 22.

VI. Item EX CONCILIO CARTHAGINENSIS IV. c. 25. [an. 398. in Africa.]

Dissidentes Episcopi ad concordiam redire cogantur.

Dissidentes Episcopi, si non timor Dei, Synodus reconciliet. Episcopos, si non timor Dei, Synodus reconciliet.

VII. Item EX EODEM, c. 26. [an. 398. ibid.]

De eodem.

Studendum est Episcopis, ut dissidentes fratres, five Clericos, five Laicos, ad pacem magis, quam ad iudicium coercant.

VIII. Item EX EODEM, c. 94. [an. 398. ibid.]

Non recipiantur dona eorum, qui pauperes opprimunt.

Eorum, qui pauperes opprimunt, dona à Sacerdotibus sunt refundenda.

IX. Item EX CONCILIO AGATHENSIS, c. 31. [an. 506. in Gallia.]

A cætu alienentur fideles, qui ad concordiam redire continentur.

Lacuit etiam, ut (sicut plerumque fit) quicumque odio aut longinqua inter se lite differant, & ad pacem revocari diuturna obstinatione nequeverint, à Sacerdotibus civitatis primitus arguantur.

X. Item FABIANUS Papa. [c. an. 245. Roma.]

Inedus maceretur accersimus, qui fratri suo reconciliari noluverit.

Si quis contritus noluverit reconciliari fratri suo, satisfaciende eo, qui contritavit, accersimus maceretur inedus, usque dum gratiani animo satisfactionem recipiat.

d Burch. l. 10. c. 52. & 54. Ivo, p. 13. c. 55. & 53. ex Concilio Moguntino. c. 1. Cor. 10.

f In Regula Hieron. c. 17.

§ Burch. l. 10. c. 62. Ivo, p. 13. c. 62. Abet à multis exemplis.

¶ In l. Sententiarum Patrum c. 96. ex statutis Seniorum.

Burch. l. 10. c. 53. Ivo, p. 13. c. 54.

k Burch. l. 1. c. 62. Ivo, p. 5. c. 172.

l Burch. l. 1. c. 101. Ivo, p. 5. c. 203. Cohortentur, opera letitia.

n Sup. ead. oblationes. Burch. l. 5. c. 39. Ivo, p. 2. c. 48.

o Burch. l. 10. c. 61. Ivo, p. 13. c. 62. F al. diuturna intentione.

q Burch. l. 10. c. 59. Ivo, p. 13. c. 60. ex Fabiano.

XI. Item INNOCENTIUS II. [an. 1139. Roma.]

Episcopi ad pacem firmiter tenendam vicissim sibi consilium, & auxilium præstent.

Præcipimus, ut Episcopi ad solum Deum, & saltem populi habentes respectum, omni tepiditate femota, ad pacem firmiter tenendam mutuum sibi consilium, & auxilium præstant; neque hoc alicuius amore, vel odio præmittant...

XII. Item VICTOR Papa ad Afros, Epist. 2. [an. 197. Roma in Africam.]

Expellendi sunt à communionem fidelem, qui sibi invidiam reconciliari noluverint.

Prelatum est ad Sedem Apostolicam, aliquos vestrum nocere fratibus velle, & ut cadant, decertare similiter in Sacramentis disceptare; & ob id contentiones, & amulationes fieri inter vos: à quibus diffensionibus vos avertete, & in his omnibus concordare, & operam ferre vicissim mandamus...

ECCLIASIATICI ITA LABORENT, UT CULTUM DIVINUM NON DESEANT. DISTINCTIO XCI.

Qui autem turpi lucro, vel inonesto negotio victum sibi querere prohibentur, de oblationibus Ecclesie stipendia consequantur. Quod si Ecclesie ei sufficere non poterit, proprio artificioso, vel agriculturali (exemplo Apostoli) quod de labore manuum vivebat sibi necessaria inveniat: ita tamen, ut occasione sui operis viciliis Ecclesie non deficit...

I. PELAGIUS c. Papa. [c. an. 557. Roma.]

Corripiantur Clerici, qui officia Matutinis, vel Vespertinis se subtrahunt.

Leutherius frater, & Coepiscopus noster queritur Clericos suos sibi contra Canones superbia; & id, quod nobis iubeatibus facta in tercio cautione promisit, ut quotidianis diebus Vigilie in ejus celebrantur Ecclesia, illis contemnentibus implere non posse; sed magis unumquemque suis postposito Ecclesie servitio vacare negotiis...

II. Item EX CONCILIO NANNETENSIS. [forte c. an. 890. in Gallia.]

De eodem. P A L E A.

Presbyter mane, Matutinali officio expleto, pensum servitutis sue, canendo Primam, Tertiam, Sextam, Nonamque perfolvat: ita tamen ut postea horis competentibus, & signis delignantibus iuxta possibilitatem aut a se, aut à Scholaribus publice compleantur...

III. Item IN CONCILIO CARTHAGINENSIS IV. c. 52. & 49. [an. 398. in Africa.]

Sine officii detrimento, artificioso sibi Clericus necessaria querat.

Clericus victum, & vestimentum sibi artificioso, vel agriculturali, absque officii sui dumtaxat detrimento, parat. Item §. i. Clericus, qui absque corporali sui inæqualitate Vigiliis deest, stipendio privatus a communicatur.

IV. Item EX EODEM, c. 51. & 48. & 50. [an. 398. ibid.]

De eodem.

Clericus, quantumlibet verbo Dei eruditus, artificioso victum querat. Item §. i. Omnes Clerici, qui ad operandum validi sunt, & artificiosa, & literas discant, qui...

V. Item EX EODEM, c. 51. & 48. & 50. [an. 398. ibid.]

De eodem.

Clericus, quantumlibet verbo Dei eruditus, artificioso victum querat. Item §. i. Omnes Clerici, qui ad operandum validi sunt, & artificiosa, & literas discant, qui...

2. Pars. In Conc. Lateran. c. 9. Extrà de treuga & pace c. 1. §. præcipimus, ex Alex. III. Pann. l. 8. c. 147.

Polye. l. 4. tit. 12. al. fratres.

GRATIUS. 1. Pars. c. 1. al. artificioso. c. 1. ad. 2. c. 1. Cor. 4. 1. Thess. 2. al. Gelafius.

Ansel. l. 7. c. 165.

Extrà de celebr. Miss. c. 1. Agathensi. Burch. l. 2. c. 174. Ivo, p. 6. c. 138. ex Nannetensi.

f ad opportunitatis. In Reg. S. Benedicti, c. 16. Burch. l. 2. c. 105. Ivo, p. 6. c. 282. Pual. 118. ibid.

Burch. l. 2. c. 103. Ivo, p. 7. c. 180. al. apparatus. Cap. 49.

n Burch. l. 2. c. 102. Ivo, p. 6. c. 137. & 139. c. 53.

IV. IN CONCILIO Martini Papæ c. [c. an. 572. in Hispania.]

Sacerdotis tantum officium gerat Episcopus, quem sua parochia non recipit.

Si quis ordinatus Episcopus, pro contentione populi, aut pro aliqua ratione, non pro sua culpa in parochiam, quæ ei fuerit data, non ierit; hunc oportet honorem Sacerdotii tantummodo contingere; ita ut de rebus Ecclesie, in quam venit, nihil sibi præsumat: sustineat autem, quod de eo sanctum Concilium iudicare voluerit.

Corr. Rom. a Episcopus. In vulgatis sequebatur, ad parochiam, cujus est electus: quæ inducta sunt autoritate manusccriptorum, & originalis, ac ceterorum Collectorum. Contentione. In duobus vetustis exemplaribus Gratiani, & uno Conciliorum Regis Catholici legitur, contentione.

V. Item EX CONCILIO ANTIOCHENO, c. 18. [an. 341. in Syria.]

De Episcopo ordinato, quem sua parochia non recipit.

Si quis Episcopus ordinatus ad parochiam, cuius est electus, minimè accesserit, non suo vitio, sed quod eum aut populus vetet, aut propter aliam causam, non tamen ejus vitio perpetrata, hic & honoris sit, & ministerii particeps; dummodo rebus Ecclesie, ubi ministrare cognoscitur, in nullo molestus existat. Quem etiam observare convenit, quidquid Synodus perfecta 7 provincie iudicando decreverit.

Corr. Rom. a Veter. dia rñ rñ hæc præfero, eo quod populus recusat. Observare. id est, expectare & suscipere. Perfecta. Antea legebatur, perfecta. Restituta est vera lectio ex originali, & Burchardo, & Ivone. Quid autem sit Synodus, quæ hic perfecta, & in paulo post sequentibus capitibus integra dicitur, exponitur infra ead. c. si quis Episcopus, tertio.

Pith. 2. Si quis. Secutus est versionem Dion. Exigu. in hoc Canone: prior est Martini Bracarenensis. Cujus. 2. V. C. cui. In nullo. V. C. nec. Synodus perfecta. Plenaria Synodus. Versio quam alius Gratianus sequutus est.

VI. Item EX CONCILIO ANCYRANO, c. 18. [an. 341. in Galatia.]

A sua parochia non recepti aliis molestiam non inferant.

Si qui Episcopi ordinati sunt, nec recepti ab illa parochia, in qua fuerant denominati, voverintque alias occupare parochias, & vix Presulibus earum inferre, seditiones adversus eos excitando; hos abjici placuit. Quod si voluerint in Presbyterii ordine, ubi prius fuerant, ut Presbyteri residere, non abjiciantur à propria Dignitate. Si autem seditiones commoverint ibidem constituitis Episcopis, Presbyterii quoque honor talibus auferatur, hæntque damnatione notabiles.

Pith. 6. Si qui. Ex versione Dion. Exigui. Nec recepti ab illa. al. non suscepti sunt a sua Diocesi. Parochias. V. C. Ecclesias. Excitando. V. C. addit, hos & honore abjici. Abet à V. C.

VII. Item EX CONCILIO ANTIOCHENO, c. 17. [an. 341. in Syria.]

Communionem privetur Episcopus, qui sibi commissam Ecclesiam adire neglexerit.

Si quis Episcopus per manus impositionem Episcopatum acceperit, & sibi commissam ministerium subire neglexerit, nec acceperit, nec ad Ecclesiam sibi commissam; hunc oportet communionem privari, donec susceperit actus officium, aut certè de eo aliquid integra decreverit ejusdem provincie Synodus Sacerdotum.

Corr. Rom. a Et sibi. Ita etiam Burchardus, & Ivo. Sed in versione Dionysii, quam in ceteris partibus referunt, legitur: præesse populo constitutus ministerium subire, &c. quod verbum de Græco expressum est.

VIII. Item EX EODEM, c. 16. P. [an. 341. ibid.]

Sine Concilio integri ordinis vacantem Episcopus vacans Ecclesiam non adeat.

Si quis Episcopus vacans in Ecclesiam non habentem Episcopum surripens populos sine Concilio integri ordinis irruerit, etiam si populus, quem seduxit, dediderit illum, alienum eum ab Ecclesia esse oportet. Integram autem, & perfectam Concilium dicimus illud, cui Metropolitanus Episcopus interfuit.

Corr. Rom. Hæc versio, quam & Gratianus, & Burchardus, & Ivo sequuntur, eadem ferè est atque illa Martini Bracarenensis. Dionysiana verò longe magis accedit ad verba Græca.

Metropolitani. Addendum est, Metropolitanus etiam. Sic enim Græcè, ὁ πρῶτος μετροπολίτης. Pith. 11. Græcè. Et cetera versiones.

non pro emendo aliquid in mundanis, vel in foro deambulavit, ab officio suo degradentur. Interemptores autem ab officio declinantes, vel negligentius agentes, ab officio suo removeantur.

Corr. Rom. Caput hoc confectum est ex multis capitibus Carthagenensis IV. non suo ordine dispositis. Interemptores. In exemplaribus Concilii etiam manuscriptis legitur, Clericum inter tentationes ab officio suo declinantem, vel negligentius agentem, ab officio suo removeantur. Contra enim in Can. 42. jubet, Clericum inter tentationes officio suo incubantem, gradibus sublimandum. Sed ob Glossam non est mutatum.

GRATIUS. De tentationibus verò, ob quas præter Tyrannorum persecutionem) aliqui Clerici officium suum deserebant, agit Beatus Ambrosius, Epist. XVII.

V. Item EX CONCILIO AURELIANENSIS I. c. 30. [an. 511. in Gallia.]

De eodem.

Clerici verò, qui ad officium sanctum adeste contempserint, secundum arbitrium Episcopi Ecclesiasticam suscipiant disciplinam. Pith. Ad. V. C. ad hoc opus. De Rogationibus egit superiori capite.

GRATIUS. De tentationibus verò, ob quas præter Tyrannorum persecutionem) aliqui Clerici officium suum deserebant, agit Beatus Ambrosius, Epist. XVII.

ECCLIASIATICI QUOMODO ET QUID CANTARE DEBEANT. DISTINCTIO XCII.

Utem autem ad Ecclesiam venerint, corde magis, quam voce Deo cantandum meminerint. Unde

I. Hieronymus lib. 3. Comment. ad c. 5. Epistolæ ad Ephesios. [an. 386. in Palaestina.]

Corde, non voce tantum Deum laudare debemus.

Antantes, & plallentes in cordibus vestris Domino. Audiant hæc adolescentuli: audiant hi, quibus plallendi in Ecclesia officium est: Deo non voce, sed corde cantandum: nec in Tragædorum modum guttur, & fauces dulci medicamine leniendæ sunt, ut in Ecclesia Theatrales moduli audiantur, & cantica; sed in timore, in opere, in scientia Scripturarum.

II. GREGORIUS I. lib. 4. Epist. 44. feu c. 88. Epist. lib. 12. post finem Epistolæ in Concilio ab ipso habito. [an. 595. Roma.]

Cantanti officium Diaconi sibi non usurpent.

In sancta Romana Ecclesia dudum consuetudo est valde reprehensibilis exorta, ut quidam ad sacri altaris ministerium à Cantores eligantur, & in Diaconatus ordine constituti, modulationi vocis interserviant, quos ad predicationis officium, & eleemosynarum studium vacare congruebat. Unde fit plerumque, ut ad sacrum Ministerium dum blanda vox quaritur, quæri congrua vita negligatur, & Cantor minister Deum moribus stimulet, cum populum vocibus delectat. Quæ de re præsentis Decreto constituto, ut in hac sede sacri altaris Ministri cantare non debeant, sed Evangelicæ lectionis officium inter Missionum solennia exolvant: Psalmos verò, ac reliquas lectiones censeo per Subdiaconos, vel si necessitas existit, per minores Ordines exhiberi. Si quis autem contra hoc Decretum meum venire tentaverit, anathema fit.

Corr. Rom. a Ministerium. In impressis sequebatur, constituti, quæ vox expuncta est; quoniam neque in vetustis Gratiani exemplaribus officium inter Missionum solennia exolvant: Psalmos verò, ac reliquas lectiones censeo per Subdiaconos, vel si necessitas existit, per minores Ordines exhiberi. Si quis autem contra hoc Decretum meum venire tentaverit, anathema fit.

Corr. Rom. a Ministerium. In impressis sequebatur, constituti, quæ vox expuncta est; quoniam neque in vetustis Gratiani exemplaribus officium inter Missionum solennia exolvant: Psalmos verò, ac reliquas lectiones censeo per Subdiaconos, vel si necessitas existit, per minores Ordines exhiberi. Si quis autem contra hoc Decretum meum venire tentaverit, anathema fit.

Pith. 1. Habito. Sequitur in V. C. Gregorius Episcopus urbis Rome dixit.

GRATIUS. A quibus Ordinandos oporteat esse immunes, breviter monitum est. De quorum verò manibus Ordines suscipere debeant, facile patet. Sacerdos enim, & cuncti infra ipsum constituti ab Episcopis suis debent ordinari. Unde legitur

III. IN CONCILIO Martini Papæ c. [c. an. 572. in Hispania.]

Qui non sunt ordinati ab Episcopo, in pulpito non psallant, neque legant.

Non licet in pulpito psallere, ac legere; nisi qui ab Episcopo Lectores sunt ordinati.

GRATIUS. De Episcopis autem, à quibus, vel in quibus locis ordinari debeant, supra definitum est. §. i. Nunc autem quaeritur de his, qui ordinati, à parochiis suis non recipiuntur, vel pro aliqua causâ adire noluerint, an in alterius parochia Episcopale possint officium celebrare. De his sic statutum est

Ansel. l. 7. c. 69. Polye. l. 4. tit. 31. Ivo, p. 2. c. 79.

Extrà de celebr. Miss. c. 1. Agathensi. Burch. l. 2. c. 174. Ivo, p. 6. c. 138. ex Nannetensi.

f ad opportunitatis. In Reg. S. Benedicti, c. 16. Burch. l. 2. c. 105. Ivo, p. 6. c. 282. Pual. 118. ibid.

Burch. l. 2. c. 103. Ivo, p. 7. c. 180. al. apparatus. Cap. 49.

n Burch. l. 2. c. 102. Ivo, p. 6. c. 137. & 139. c. 53.